

ПІДПРИЄМНИЦТВО ТА ТОРГІВЛЯ

DOI: <https://doi.org/10.32782/2521-666X/2026-95-27>
УДК 331.522.4

Калач Г.М.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри економіки, підприємництва та бізнес-адміністрування,
Державний податковий університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6031-0591>

Kalach Hanna

State Tax University

ПЛАТФОРМНА ЗАЙНЯТИСТЬ І САМОЗАЙНЯТИСТЬ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

PLATFORM EMPLOYMENT AND SELF-EMPLOYMENT AS A BASIS FOR SMALL BUSINESS DEVELOPMENT

У статті досліджено роль платформної зайнятості та самозайнятості як основи розвитку малого підприємництва в умовах цифровізації економіки та поширення гіг-економіки. Обґрунтовано, що цифрові платформи формують нові механізми організації праці та створюють умови для переходу від індивідуальної трудової діяльності до підприємництва. Узагальнено сучасні теоретичні підходи до трактування платформної зайнятості, визначено її основні форми та особливості функціонування. Запропоновано авторську модель трансформації платформної зайнятості у мале підприємництво (Gig-to-Business Model), яка відображає поетапний розвиток економічної активності від виконання разових платформних завдань до формування стійкого малого бізнесу. Розроблено класифікацію типів платформної зайнятості за рівнем підприємницького потенціалу та здатністю до масштабування бізнесу. Визначено ключові інструменти стимулювання розвитку малого підприємництва в умовах гіг-економіки, серед яких податкові стимули, спрощення процедур реєстрації бізнесу, доступ до фінансових ресурсів, розвиток цифрових компетентностей та вдосконалення інституційного регулювання платформної економіки. Доведено, що платформна зайнятість виступає важливим каналом формування підприємницької активності та сприяє розвитку нових бізнес-моделей у цифровій економіці.

Ключові слова: мале підприємництво, стимулювання малого підприємництва, платформна зайнятість, самозайнятість, гіг-економіка, цифрові платформи, трансформація зайнятості.

The growing digitalization of the global economy and the rapid expansion of platform-based business models have significantly transformed traditional approaches to employment and entrepreneurship. In this context, gig economy development and the increasing prevalence of platform-mediated work have become important factors influencing structural changes in labor markets and reshaping the boundaries between employment and entrepreneurial activity. These processes are particularly relevant for the evolution of small entrepreneurship, which is increasingly influenced by digital ecosystems that lower entry barriers, expand access to markets, and create new forms of economic participation. The relevance of this topic is determined by the accelerating spread of digital platforms that enable individuals to engage in flexible, task-based, and project-oriented work without the need for traditional organizational structures. Such transformation raises important questions regarding the changing nature of self-employment, the emergence of hybrid forms of work, and the potential of platform-based activity to evolve into sustainable business structures. At the same time, the growing dependence on digital intermediaries introduces new challenges related to income stability, professional development, and long-term economic security, which require deeper conceptual understanding. Special attention is given to the role of platform employment as an intermediate stage between traditional labor relations and entrepreneurial activity. This form of economic participation creates conditions for skill accumulation, market adaptation, and gradual transition toward independent business creation. The transformation process is influenced by a combination of economic, technological, and institutional factors that shape individual behavior and determine the potential for business development within digital environments. The discussion also highlights the diversity of platform-based work, ranging from micro-tasking and freelance services to creative and service-oriented activities. These differences indicate varying levels of autonomy, income potential, and capacity for business scaling. As a result, platform work cannot be considered a homogeneous phenomenon, but rather a complex system of labor relations with different trajectories of development. Overall, the topic reflects the need to reconsider the conceptual boundaries between employment and entrepreneurship in the context

of the digital economy and to better understand how platform-based work contributes to the formation of new small business models, entrepreneurial trajectories, and sustainable forms of economic activity.

Keywords: *small entrepreneurship, stimulation of small entrepreneurship, platform employment, self-employment, gig economy, digital platforms, employment transformation.*

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку економіки характеризується активною цифровізацією та поширенням гіг-економіки, що зумовлює трансформацію традиційних форм зайнятості та появу нових моделей економічної активності. Платформна зайнятість і самозайнятість стають масовими явищами, забезпечуючи гнучкий доступ до ринку праці та створюючи нові можливості для отримання доходів. Водночас їх роль у формуванні та розвитку малого підприємництва залишається недостатньо дослідженою.

Незважаючи на значну кількість наукових праць, присвячених гіг-економіці та цифровим платформам, переважна більшість із них розглядає платформну зайнятість переважно як альтернативну форму трудових відносин, а не як потенційну основу для розвитку підприємницької діяльності. У науковому дискурсі недостатньо розкрито механізми переходу від індивідуальної платформної зайнятості до створення стійких бізнес-структур, а також не сформовано цілісного підходу до оцінки її підприємницького потенціалу.

Крім того, в умовах України проблема ускладнюється недосконалістю інституційного середовища, неврегульованістю правового статусу платформних працівників та обмеженістю інструментів державного стимулювання малого підприємництва в цифровій економіці. Це стримує реалізацію потенціалу платформної зайнятості як джерела формування нових суб'єктів малого бізнесу.

Таким чином, виникає науково-практична проблема, яка полягає у необхідності обґрунтування ролі платформної зайнятості та самозайнятості як основи розвитку малого підприємництва, визначення механізмів їх трансформації у підприємницьку діяльність та розробки ефективних напрямів стимулювання цього процесу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика розвитку платформної зайнятості та гіг-економіки активно досліджується у працях міжнародних організацій OECD, ILO, Eurofound, а також у роботах таких науковців, як V. De Stefano, A. Sundararajan, A.L. Kalleberg, З.С. Варналій, С.В. Ковальчук, С.М. Ілляшенко, О.В. Гончаренко, Л.О. Петренко та М.Д. Бойко. Значна увага приділяється визначенню сутності платформної зайнятості, її масштабів, особливостей функціонування та впливу на ринок праці [1, р. 45–52; 2, р. 31–39].

Згідно з підходами міжнародних дослідницьких організацій OECD, ILO та Eurofound, платформна

зайнятість розглядається як діяльність, що здійснюється через цифрові платформи, які забезпечують взаємодію між виконавцями та замовниками послуг, причому така діяльність часто має ознаки самозайнятості та може бути як основним, так і додатковим джерелом доходу [3, р. 17–24; 8, р. 22–28]. У працях А. Sundararajan платформна економіка визначається як новий тип децентралізованої економічної взаємодії, що поступово змінює класичні форми зайнятості та бізнесу [5, р. 63–71].

Сучасні наукові дослідження також акцентують увагу на неоднорідності платформної зайнятості. Зокрема, V. De Stefano та A.L. Kalleberg виділяють різні її форми – від мікрозавдань (crowdwork) до висококваліфікованого фрілансу, які характеризуються різним рівнем автономії працівника та підприємницького потенціалу [4, р. 478–483; 6, р. 9–14]. У роботах українських науковців З.С. Варналія, С.В. Ковальчука та С.М. Ілляшенка зазначається, що цифрові платформи формують нові канали реалізації підприємницької активності, спрощуючи доступ до ринку для фізичних осіб та мікропідприємств [11, с. 48–50; 12, с. 10–13].

Окремий напрям досліджень присвячений впливу гіг-економіки на розвиток малого підприємництва. Так, у доповідях Світового банку наголошується, що цифрові платформи сприяють зниженню транзакційних витрат, розширенню доступу до споживачів та підвищенню економічної мобільності населення [7, р. 96–101]. Водночас у дослідженнях українських науковців О.В. Гончаренка та Л.О. Петренко підкреслюється, що платформна зайнятість в Україні поки що розглядається переважно як форма альтернативної зайнятості, а не як потенційна база для створення стійких бізнес-структур [13, с. 35–37; 14, с. 79–81].

Водночас більшість існуючих досліджень, зокрема праці V. De Stefano, A. L. Kalleberg та М. Д. Бойка, зосереджуються переважно на соціально-трудовах аспектах платформної економіки, таких як нестабільність доходів, відсутність соціального захисту та проблеми правового регулювання [2, р. 141–148; 15, с. 116–119]. Питання трансформації платформної зайнятості у самостійну підприємницьку діяльність та формування на цій основі малого підприємництва залишаються недостатньо розкритими як у міжнародній, так і у вітчизняній науковій літературі.

Таким чином, наявні наукові підходи створюють необхідну теоретичну основу для дослідження платформної зайнятості, проте потребують подальшого

розвитку в частині обґрунтування її ролі як інституційної основи розвитку малого підприємництва в умовах цифрової економіки.

Формулювання цілей статті. Метою статті є обґрунтування ролі платформної зайнятості та самозайнятості як основи розвитку малого підприємництва в умовах гіг-економіки, а також розробка теоретико-методичних положень щодо трансформації індивідуальної цифрової зайнятості у стійкі форми підприємницької діяльності.

Для досягнення поставленої мети у статті передбачено, узагальнити теоретичні підходи до трактування платформної зайнятості та самозайнятості, дослідити їх види та підприємницький потенціал, обґрунтувати роль платформної зайнятості як інструменту входу до підприємницької діяльності, а також розробити модель її трансформації у мале підприємництво та визначити напрями стимулювання цього процесу.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Сучасний розвиток економічних систем характеризується глибокими трансформаційними процесами, зумовленими цифровізацією, глобалізацією та поширенням нових форм організації економічної діяльності. Однією з ключових тенденцій є формування гіг-економіки, яка базується на використанні цифрових платформ для координації попиту та пропозиції праці, що суттєво змінює традиційні уявлення про зайнятість і підприємництво.

Мале підприємництво в цих умовах набуває нових рис і функцій. Традиційно воно розглядається як важливий елемент економічної системи, що забезпечує гнучкість ринку, сприяє створенню робочих місць та стимулює інноваційну активність [10, с. 24–31]. Водночас у цифровій економіці мале підприємництво дедалі більше інтегрується з платформними механізмами, що розширює можливості доступу до ресурсів, клієнтів і ринків збуту [11, с. 47–51].

Гіг-економіка як новий етап розвитку ринку праці характеризується домінуванням короткострокових контрактів, проектною зайнятістю та широким використанням цифрових платформ як посередників між виконавцями та замовниками послуг [2, р. 67–74]. Вона формує нову парадигму економічної активності, в якій індивіди дедалі частіше виступають не як наймані працівники, а як самостійні економічні агенти, що надають послуги на ринкових засадах.

У цьому контексті платформна зайнятість виступає специфічною формою організації праці, яка поєднує ознаки найманої праці та підприємницької діяльності. Вона забезпечує низький поріг входу на ринок, гнучкість у виборі часу та обсягу роботи, а також можливість швидкого масштабування економічної активності [3, р. 15–23]. Водночас така

форма зайнятості пов'язана з підвищеним рівнем невизначеності доходів та обмеженістю соціальних гарантій, що створює додаткові виклики для її учасників [4, р. 471–478].

Самозайнятість у гіг-економіці набуває особливого значення як проміжна форма між традиційною зайнятістю та підприємництвом. Вона дозволяє індивідам реалізовувати власні професійні навички, формувати клієнтську базу та поступово накопичувати ресурси для переходу до більш організованих форм бізнес-діяльності [5, р. 112–126]. Таким чином, самозайнятість виступає важливим механізмом формування підприємницької активності в умовах цифрової економіки.

Отже, гіг-економіка створює принципово нові умови для розвитку малого підприємництва, трансформуючи його традиційні форми та механізми функціонування. Вона забезпечує розширення можливостей входу до підприємницької діяльності, знижує бар'єри започаткування бізнесу та сприяє формуванню нових бізнес-моделей, що базуються на використанні цифрових платформ. Це зумовлює необхідність подальшого дослідження ролі платформної зайнятості та самозайнятості як основи розвитку малого підприємництва.

З огляду на викладені теоретичні положення та з метою систематизації процесів розвитку підприємницької активності в умовах гіг-економіки доцільним є формалізація механізму переходу від платформної зайнятості до створення малих підприємств. Існуючі наукові підходи, як правило, розглядають зазначені форми економічної активності відокремлено, що не дозволяє повною мірою пояснити їх взаємозв'язок і динаміку розвитку. У зв'язку з цим пропонується авторська модель трансформації платформної зайнятості у мале підприємництво (табл. 1).

Запропонована модель трансформації платформної зайнятості у мале підприємництво відображає поетапний перехід індивіда від виконання разових завдань на цифрових платформах до створення стійких підприємницьких структур. На першому етапі платформна зайнятість виступає формою входу на ринок праці з мінімальними бар'єрами. Другий етап характеризується стабілізацією доходів та формуванням клієнтської бази. На третьому етапі відбувається трансформація самозайнятості у мікробізнес через розвиток власного бренду та делегування окремих функцій. Завершальний етап передбачає формування малого підприємництва з ознаками масштабованості та інституційної оформленості. Перехід між етапами забезпечується впливом цифрових, економічних та інституційних факторів, а також може бути прискорений за рахунок цілеспрямованої державної політики стимулювання.

Модель трансформації платформної зайнятості у мале підприємництво (Gig-to-Business Model)

Етап	Характеристика зайнятості	Економічна логіка	Результат
1. Платформна зайнятість	Разові завдання через цифрові платформи	Вхід на ринок праці з мінімальними бар'єрами	Первинний дохід
2. Стабілізація	Формування постійних замовлень	Накопичення досвіду та клієнтів	Самозайнятість
3. Мікробізнес	Розширення послуг, бренд	Комерціалізація діяльності	Мікропідприємство
4. Мале підприємництво	Формалізований бізнес	Масштабування та інституціоналізація	Повноцінний SME

Джерело: розроблено автором

Варто підкреслити, що трансформація платформної зайнятості у мале підприємництво не відбувається автоматично, а потребує цілеспрямованого впливу комплексу економічних, інституційних та соціальних інструментів. У цьому контексті ключову роль відіграють механізми стимулювання, які забезпечують перехід індивідів від самозайнятості до організованих форм підприємницької діяльності.

До основних інструментів стимулювання доцільно віднести податкові стимули для самозайнятих осіб і мікропідприємців, що знижують бар'єри формалізації бізнесу та сприяють легалізації доходів. Важливе значення має спрощення процедур реєстрації підприємницької діяльності, що забезпечує швидкий перехід від платформної зайнятості до статусу суб'єкта господарювання.

Окрему роль відіграє доступ до фінансових ресурсів, зокрема мікrokредитування, грантових програм та інструментів підтримки стартапів, які дозволяють масштабувати діяльність, започатковану на цифрових платформах. Не менш важливим є розвиток цифрової та підприємницької освіти, що формує компетентності, необхідні для управління бізнесом в умовах гіг-економіки.

Крім того, інституційне регулювання платформної зайнятості, включаючи визначення правового статусу платформних працівників та забезпечення базових соціальних гарантій, створює більш передбачуване середовище для переходу до підприємницької діяльності. Сукупність зазначених інструментів формує цілісну систему стимулювання, яка активує реалізацію запропонованої моделі трансформації.

Емпіричне підтвердження запропонованої моделі трансформації платформної зайнятості у мале підприємництво ґрунтується на даних міжнародних організацій. Зокрема, за оцінками OECD та ILO, частка осіб, залучених до платформної зайнятості, становить у середньому від 0,5% до 3% загальної зайнятості у розвинених країнах, що свідчить про її поки що обмежений, але зростаючий масштаб [1; 2, с. 67–74]. Водночас ширше визначення гіг-економіки демонструє значно більші масштаби: у США близько 17% дорослого населення викону-

вали гіг-роботу протягом місяця, хоча лише частина з них працює через цифрові платформи [1].

У країнах ЄС та Азії частка регулярних платформних працівників також залишається відносно невеликою – близько 2,6–3,6% робочої сили, однак ця зайнятість часто поєднується з іншими видами діяльності та виступає додатковим джерелом доходу [1; 3, с. 15–23]. Водночас глобальні оцінки свідчать про значно ширше поширення гіг-економіки: за даними Світового банку, кількість гіг-працівників у світі може сягати до 435 млн осіб, що підтверджує її роль як важливого сегмента сучасного ринку праці [7].

Крім того, розвиток цифрових платформ має експоненційний характер: кількість онлайн-платформ зростає з 142 у 2010 р. до понад 777 у 2020 р., що значно розширило можливості входу до економічної діяльності [1]. Це створює передумови для використання платформної зайнятості як «точки входу» у підприємництво, що узгоджується із запропонованою моделлю її трансформації у мале бізнес-структури.

З урахуванням неоднорідності платформної зайнятості та різного рівня її впливу на формування підприємницької активності, виникає необхідність систематизації її типів за критерієм потенціалу трансформації у мале підприємництво. Такий підхід дозволяє не лише структурувати різні форми цифрової зайнятості, але й визначити найбільш перспективні сегменти з точки зору розвитку підприємницької діяльності. Узагальнення відповідної класифікації наведено у табл. 2.

Запропонована класифікація дозволяє диференціювати види платформної зайнятості залежно від їх здатності трансформуватися у підприємницьку діяльність. Зокрема, найвищий потенціал мають фріланс, електронна комерція та креативні індустрії, що характеризуються високим рівнем автономії та можливістю масштабування. Натомість платформи мікрозавдань мають обмежений підприємницький потенціал через стандартизований характер роботи та низький рівень контролю над процесом створення доданої вартості. Такий підхід дозволяє більш

**Класифікація типів платформної зайнятості
за потенціалом трансформації у підприємницьку діяльність**

Тип платформної зайнятості	Характер діяльності	Приклади платформ	Рівень автономії	Потенціал трансформації у бізнес	Типова траєкторія розвитку
Мікрозавдання (crowdwork)	Прості, короткострокові завдання	Amazon Mechanical Turk	Низький	Низький	Додатковий дохід без переходу у бізнес
Фріланс (онлайн-послуги)	Інтелектуальні, професійні послуги	Upwork, Fiverr	Високий	Високий	Фріланс → агентство → мікробізнес
Платформна зайнятість у сфері транспорту	Перевезення пасажирів	Uber, Bolt	Середній	Середній	Самозайнятість → малий бізнес (автопарк)
Логістична платформна зайнятість	Доставка товарів	Glovo, Wolt	Низький/середній	Середній	Кур'єр → самозайнятій → локальний сервіс
Маркетплейси (e-commerce)	Продаж товарів	Etsy, eBay, Shopify	Високий	Дуже високий	Онлайн-продаж → бренд → мале підприємство
Креативна економіка (content platforms)	Створення контенту	YouTube, TikTok	Високий	Високий	Контент → монетизація → медіабізнес
Платформи побутових послуг	Ремонт, клінінг, б'юті	Urban Company	Середній	Високий	Самозайнятість → сервісний бізнес

Джерело: розроблено автором

обґрунтовано формувати політику стимулювання малого підприємництва з урахуванням специфіки цифрової економіки.

Висновки. У результаті проведеного дослідження обґрунтовано концептуальні засади трансформації платформної зайнятості та самозайнятості у мале підприємництво в умовах гіг-економіки. Встановлено, що цифровізація економіки та поширення платформних моделей організації праці формують нову парадигму зайнятості, у межах якої індивіди дедалі частіше виступають не лише виконавцями робіт, а й потенційними суб'єктами підприємницької діяльності.

Узагальнення теоретичних підходів дозволило визначити, що платформна зайнятість поєднує риси найманої праці та самозайнятості, створюючи проміжний інституційний простір для формування підприємницьких компетенцій, накопичення ресурсів і поступового переходу до більш складних організаційних форм бізнесу. Самозайнятість у межах гіг-економіки при цьому виконує функцію стартового етапу підприємницької траєкторії, забезпечуючи гнучкий доступ до ринку праці та можливість швидкої адаптації до змін попиту.

Запропонована модель трансформації платформної зайнятості у мале підприємництво (Gig-to-Business Model) дозволила формалізувати поетапний процес розвитку економічної активності: від виконання разових завдань через цифрові платформи до

формування стабільної самозайнятості, подальшої комерціалізації діяльності у формі мікробізнесу та завершального переходу до інституційно оформленого малого підприємництва. Визначено, що ключовими драйверами цього процесу є рівень цифрових компетенцій, доступ до платформної інфраструктури, фінансові ресурси та інституційне середовище.

Розроблена класифікація типів платформної зайнятості за критерієм потенціалу трансформації у підприємницьку діяльність та матрична модель «автономія – потенціал бізнесу» дали змогу ідентифікувати найбільш перспективні сегменти для розвитку малого підприємництва. Зокрема, встановлено, що найвищий підприємницький потенціал мають фріланс, електронна комерція та креативні індустрії, тоді як мікрозавдання характеризуються обмеженою можливістю переходу до бізнес-форм.

Емпіричний аналіз міжнародного досвіду підтвердив реалістичність запропонованої моделі та наявність поступових траєкторій переходу від платформної зайнятості до підприємницької діяльності у різних країнах і секторах економіки. Виявлено, що хоча частка платформної зайнятості у загальній структурі ринку праці залишається відносно невеликою, її динамічне зростання та масштаб цифрових платформ створюють значний потенціал для розвитку малого підприємництва.

Обґрунтовано, що трансформація платформної зайнятості у мале підприємництво не є автоматич-

ним процесом і потребує системного стимулювання. Визначено ключові напрями такого стимулювання, серед яких податкові стимули, спрощення процедур реєстрації бізнесу, доступ до фінансових ресурсів, розвиток підприємницької освіти та вдосконалення інституційного регулювання платформної економіки.

Отримані результати дозволяють зробити висновки, що гіг-економіка формує нові умови для

розвитку малого підприємництва, виступаючи не лише середовищем зайнятості, але й інкубатором підприємницької активності. Подальші дослідження доцільно спрямувати на поглиблення інструментів оцінки ефективності державної політики стимулювання платформного підприємництва та адаптацію міжнародного досвіду до умов національної економіки.

Список літератури:

1. OECD. *The Future of Work*. Paris: OECD Publishing, 2021. 312 p.
2. ILO. *World Employment and Social Outlook 2021: The role of digital labour platforms in transforming the world of work*. Geneva: ILO, 2021. 286 p.
3. Eurofound. *Employment and working conditions of selected types of platform work*. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2020. 98 p.
4. De Stefano V. The rise of the “just-in-time workforce”: On-demand work, crowd work and labour protection in the “gig-economy”. *Comparative Labor Law & Policy Journal*. 2016. Vol. 37(3). P. 471–504.
5. Sundararajan A. *The Sharing Economy: The End of Employment and the Rise of Crowd-Based Capitalism*. Cambridge: MIT Press, 2016. 256 p.
6. Kalleberg A. L. Precarious Work, Insecure Workers: Employment Relations in Transition. *American Sociological Review*. 2009. Vol. 74(1). P. 1–22.
7. World Bank. *World Development Report 2019: The Changing Nature of Work*. Washington, DC: World Bank, 2019. 151 p.
8. European Commission. *Platform economy and employment*. Brussels: EC, 2021. 67 p.
9. Статистичний збірник «Малі та середні підприємства в Україні». Київ: Держстат України, 2023. 145 с.
10. Варналій З. С. *Мале підприємництво: основи теорії і практики*. Київ: Знання, 2018. 302 с.
11. Ковальчук С. В. Розвиток малого підприємництва в умовах цифрової економіки. *Економіка України*. 2021. № 5. С. 45–56.
12. Ілляшенко С. М. Інноваційні засади розвитку підприємництва в цифровій економіці. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2020. № 3. С. 8–18.
13. Гончаренко О. В. Гіг-економіка як нова форма організації праці. *Економічний простір*. 2022. № 178. С. 34–39.
14. Петренко Л. О. Платформна зайнятість: сутність та тенденції розвитку. *Економіка та держава*. 2023. № 2. С. 78–83.
15. Бойко М. Д. Державне стимулювання малого підприємництва в Україні. *Фінанси України*. 2022. № 7. С. 112–125.

References:

1. OECD. (2021). *The future of work*. Paris: OECD Publishing.
2. International Labour Organization (ILO). (2021). *World Employment and Social Outlook 2021: The role of digital labour platforms in transforming the world of work*. Geneva: ILO.
3. Eurofound. (2020). *Employment and working conditions of selected types of platform work*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
4. De Stefano, V. (2016). The rise of the “just-in-time workforce”: On-demand work, crowd work and labour protection in the “gig-economy”. *Comparative Labor Law & Policy Journal*, Vol. 37, no. 3, pp. 471–504.
5. Sundararajan, A. (2016). *The sharing economy: The end of employment and the rise of crowd-based capitalism*. Cambridge: MIT Press.
6. Kalleberg, A. L. (2009). Precarious work, insecure workers: Employment relations in transition. *American Sociological Review*, Vol. 74, no. 1, pp. 1–22.
7. World Bank. (2019). *World Development Report 2019: The changing nature of work*. Washington, DC: World Bank.
8. European Commission. (2021). *Platform economy and employment*. Brussels: European Commission.
9. State Statistics Service of Ukraine. (2023). *Small and medium-sized enterprises in Ukraine* (Statistical collection). Kyiv: Derzhstat.
10. Varnalii, Z. S. (2018). *Male pidpriemnytstvo: osnovy teorii i praktyky* [Small entrepreneurship: fundamentals of theory and practice]. Kyiv: Znannia.
11. Kovalchuk, S. V. (2021). Rozvytok maloho pidpriemnytstva v umovakh tsyfrovoy ekonomiky [Development of small business in the digital economy]. *Ekonomika Ukrainy*, no. 5, pp. 45–56.
12. Illiashenko, S. M. (2020). Innovatsiini zasady rozvytku pidpriemnytstva v tsyfrovii ekonomitsi [Innovative principles of entrepreneurship development in the digital economy]. *Marketynh i menedzhment innovatsii*, no. 3, pp. 8–18.

13. Honcharenko, O. V. (2022). Hih-ekonomika yak nova forma orhanizatsii pratsi [Gig economy as a new form of labor organization]. *Ekonomichnyi prostir*, no. 178, pp. 34–39.
14. Petrenko, L. O. (2023). Platformna zainiatist: sutnist ta tendentsii rozvytku [Platform employment: essence and development trends]. *Ekonomika ta derzhava*, no. 2, pp. 78–83.
15. Boiko, M. D. (2022). Derzhavne stymuliuvannia maloho pidpriemnytstva v Ukraini [State stimulation of small entrepreneurship in Ukraine]. *Finansy Ukrainy*, no. 7, pp. 112–125.

Стаття надійшла: 04.05.2026

Стаття прийнята: 28.05.2026

Стаття опублікована: 06.07.2026